

[Hans Hansen (Rørby).]

og er der noget Menneske, der er i Tvivl om, at det betyder kun, at man i alt Fald indirekte fordyrer Produktionen og Omsætningen, fordyrer Varerne? og saa bliver det Landbruget, der bliver ramt igen, som altid.

Jeg nævnte i Gaar, idet jeg henviste til en Indsender fra Bladet „Husmanden“, at hvis man regner Hjælpeforanstaltningerne ud enkeltvis, vil de betyde, at for f. Eks. en Ejendom paa 25 000 Kr. med en Gæld paa 24 000 Kr. kan hele Beløbet blive 88 Kr., medens Ejeren selv skal betale 2 100 Kr. Det farlige ved Forslaget er, at det synes at rumme en Mulighed for, at Folk kan tro, at det er en Foranstaltning, der sættes ind som gavnlende for Landbruget. Men det er problematisk i sine Virkninger, og Krisen bliver staaende efter dette Forslags Gennemførelse ganske uantastet. Derfor er det ikke et Saneringsforslag, det er paa en Maade et Stabilitetsforslag af den art for høje Gæld, idet man laver henholdende Foranstaltninger uden at tage Krisespørgsmaalet op til Løsning.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen har stadig væk under disse Forhandlinger sammen med andre ærede Ordførere talt om de 25 000 Arbejdere, der mangler i Landbruget. Maa jeg dertil sige, at jeg ved, at mange Kommuner har den Ordning, at de henviser Folk til de sociale Kontorer. Jeg ved mange Eksempler paa, at der ikke har været Henvendelser om Arbejdskraft til de sociale Kontorer, jeg tror, det Spørgsmaal er pustet alt for stærkt op. Jeg ved meget godt, at der kan være Ejendomme, hvor man maaske ikke behandler sine Folk saa særlig godt, saa at det kniber med at faa Arbejdskraft, men i Almindelighed er det Spørgsmaal løst. Der er i Almindelighed rigeligt med Arbejdskraft i Landdistrikterne, men det er saaledes, at ulykkelige Forhold, Gældsforhold og de store Skatter, som tynger Landbruget i Knæ, gør det umuligt for Landbruget at betale en anstændig Arbejdsløn. Men Forholdet er saadan, at Folk vil gerne arbejde, og de vil hellere have Arbejde end gaa arbejdsløse, og de gaar i dette Øjeblik ude over Landet til en Løn, der er latterlig lille. Det ved jeg, men jeg kunde lide at faa at vide, og det var rart, om det kunde undersøges til Bunds, hvor meget der er i al den Talen om, at der mangler en vældig stor Stab af Arbejdere ude i Landdistrikterne.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Brorsen

begyndte med at udtale, at det var Regeringens Skyld, naar Landbrugets Kaar ikke var blevet bedre, end de er i Øjeblikket, og som Bevis for Rigtigheden af denne Udtalelse fremførte det ærede Medlem, at Regeringen har ment det nødvendigt at fremsætte et saadant Forslag, som foreligger her. Men det kan dog vel ikke være Meningen, at det ærede Medlem vil give Regeringen Skylden for, at Landbruget i 1932 kom ind i den Krise, der kom ude fra den store Verden. Hvis det ærede Medlem vil være nøgtern og ærlig, saa maa han sikkert indrømme, at Regeringen eller nogen anden Institution her i Danmark intet Ansvar har for, at den Krise kom ind over det danske Landbrug.

Det, der er Regeringens Indsats, hvis det ærede Medlem her vil tale om Regeringens større eller mindre Indsats, er, at vi ved forskellige Foranstaltninger, ved Handelsaftaler og paa anden Maade, har bidraget til, at Krisen, som ramte saa forfærdelig haardt, og som slog Priserne ned i det Omfang, som den gjorde, dog i Løbet af tre Aar er mildnet saaledes, at Priserne for de forskellige Produkter er gaaet op med fra ca. 50 pCt. til 167 pCt. paa samtlige Landbrugsvarer. Jeg gentager derfor, at det kan ikke nytte, at man vil paastaa, at Forholdene inden for Landbruget nu er saa daarlige, som nogen vil gøre dem til. Men paa den anden Side vil jeg sige, at saadan som Forholdene ligger, med den Gældsbyrde, der er paa Landbruget, er det nødvendigt, at der, idet der ikke er Udsigt til yderligere Prisstigning, endnu foretages noget over for dem, der har en stor Gæld.

Naar det ærede Medlem dernæst vil mene, at jeg føler mig lidt generet af Spørgsmaalet om de 25 000 unge Arbejdere, der mangler som Arbejdskraft ude i Landbruget, saa kan jeg sige, at jeg føler mig naturligvis generet, som jeg mener ethvert Samfundsmedlem maa gøre det, idet jeg mener, at det er urimeligt, at man nu inden for Landbruget paastaar at mangle ca. 25 000 unge Arbejdere, og at man saa vil falde over Ungdommen og sige, at det er paa Grund af Ungdommens Ulyst til Arbejde; for det er ikke rigtigt. Jeg har med Tal paavist, at der findes næsten ingen unge arbejdsløse i Danmark for Øjeblikket, og man kan være fuldt overbevist om, at af de faa, der er i Forhold til det samlede Antal mellem 18 og 24 Aar, er der næsten ingen, der kommer lige fra Landbruget. Derfor synes jeg, det er urigtigt at fremsætte den nævnte Paastand, og jeg føler mig pinligt berørt af, at man offentligt vil fremsætte den Beskyld-